

Arrest

nr. 285 769 van 7 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 30 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 22 maart 2022 en dient op 24 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 augustus 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek en aan verzoeker wordt internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 2 september 2022 aangetekend aan verzoeker wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U werd op 6 juni 1991 in Kutaisi geboren. Doorheen uw jeugd werd u gepest wegens uw gedrag en uiterlijk maar zelf was u zich nog niet geheel bewust van uw seksuele oriëntatie. Ook waren uzelf en uw

gezinsleden vaak het slachtoffer van uw vader zijn gewelddadige aard. In 2008 studeerde u af aan de middelbare school in Kutaisi. Vervolgens ging u verder studeren aan de Technische Universiteit in Tbilisi waar u een bachelor en master 'Programmeur en informatie' behaalde. In Tbilisi raakte u bevriend met veel personen uit de LGBTQgemeenschap. Ongeveer vijf of zes jaar geleden beseftte u dat u biseksueel was. U bent één keer door een groep jongens aangevallen toen u met vrienden naar een festival ging omdat u lipstick droeg. U kreeg een slag in het gezicht. De bewakingsdienst is uiteindelijk kunnen tussenkomen.

Tevens verbrak u ongeveer vijf jaar geleden het contact met uw vader. Uw moeder vluchtte zo'n drie jaar geleden van hem weg en belandde in Griekenland waar ze een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na uw studies heeft u een aantal jaren als 'webprogrammeur' bij C. gewerkt. Vervolgens was u verplicht uw legerdienst te doen. Hierna bent u begonnen bij I.P. waar u twee of drie jaar als programmeur gewerkt heeft. Na I.P. bent u bij P. in dienst getreden. In 2018 begon u ook als vrijwilliger voor M. te werken. Dat is een non-profitorganisatie die het veilig gebruik van drugs nastreeft. In juni 2019 werd uw contract bij P. opgezegd. Aangezien u geen werk in uw eigen sector vond, en er veel vacatures openstonden bij een callcenter genaamd '100 M.S.', besloot u om daar te gaan werken. Het bedrijf bleek evenwel onwettig te zijn. Vervolgens heeft u twee maanden bij B. gewerkt om uiteindelijk bij 'F.' te beginnen. Toen u op sollicitatiegesprek kwam, werd u verteld dat het bedrijf in wezen nog niet opgericht was en dat u de eerste werknemer zou zijn. Tevens werd het bedrijf niet als F. benoemd en kwam u hier slechts een week later achter bij het krijgen van uw contract.

In de periode dat u bij F. werkte, zag u regelmatig hooggeplaatste ambtenaren over de vloer komen. Uzelf werkte onder toezicht van Giv. (...) en Gio. (...), uw managers, en had een team van een tiental personen onder u. Het was de werknemers niet toegestaan informatie over de activiteiten van F. publiek te maken. Zo mochten jullie zelfs geen gsm mee op de werkvloer nemen.

Van in het begin stelde u zich vragen bij de veiligheid en de activiteiten van het bedrijf. Maar uw leidinggevendenden overtuigden u ervan dat F. zich uitsluitend met legale praktijken bezighield. Na een tijd begon u toch door te krijgen dat er iets niet klopte. Daarnaast was uw werk erg stresserend en had u het gevoel omwille van uw geaardheid niet ten volle geaccepteerd en geapprecieerd te worden. Ongeveer drie maanden nadat u bij F. van start was gegaan, verschenen er in de media berichten dat politiediensten uit verscheidene landen in Georgië op zoek waren naar werknemers uit gelijkaardige bedrijven als F. U vreesde gearresteerd te worden en wilde derhalve ontslag nemen. Echter wist u niet hoe u dit zou aanpakken. U vernam namelijk van G'.G. (...), een vriend van u die in een gelijkaardig bedrijf werkte, dat hij met een wapen bedreigd was nadat zijn werkgevers erachter waren gekomen dat hij ontslag wilde nemen. U meende ook geen beroep te kunnen doen op bepaalde overheidsdiensten daar uw bedrijf banden had met de overheid.

Ongeveer vijf of zes maanden nadat u bij F. begonnen was, zei u tegen uw collega's dat u naar een winkel ging. In werkelijkheid was u niet van plan ooit nog terug te keren naar het bedrijf. Achteraf werd u opgebeld met de eis dat u op kantoor zou komen uitleggen om welke reden u ontslag wilde nemen. Toch bent u niet meer teruggekeerd en heeft u de komende twee maanden tot aan uw vertrek thuis verbleven.

In februari 2022 werd een reportage uitgezonden over de wanpraktijken in bedrijven als F. F. zelf kwam in de reportage echter niet aan bod. Wel werd de dood van een vrouw besproken en werd gesteld dat ze eigenlijk vermoord was door haar werkgevers. Derhalve vreesde u zelf ook vermoord te worden. Op 21 maart 2021 ving u in gezelschap van G'.G. (...) en diens familie uw vlucht uit Georgië aan. Daar de overheid de handen vol had het uitbreken van de oorlog in Oekraïne en de aanwezigheid van internationale politie in Georgië, meende u dat dit een geschikt moment was om het land te verlaten. Tevens kostte het u enige tijd om de nodige financiële middelen te bekomen.

Op 22/03/2022 kwam u het Rijk binnen. Op 23/03/2022 werd uw verzoek om internationale bescherming door de Belgische autoriteiten geregistreerd.

Een maand na uw aankomst in België werd u door ex-collega's gecontacteerd en werd u uw voormalige job opnieuw aangeboden. U gaf aan niet geïnteresseerd te zijn en vroeg hen u niet meer te contacteren.

Ter staving van uw relaas legt u de volgende documenten voor: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw arbeidsovereenkomst met 100 M.S., uw arbeidsovereenkomst met G. LLC, uw arbeidsovereenkomst met

F., een psychologisch attest, een aantal weblinks (onder andere van de voornoemde reportage), een opleidingscursus van 100 M.S.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U gaf tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u ten gevolge van de houding van uw collega's ten aanzien van uw eigen persoon psychologische problemen heeft opgelopen. In dezen spreekt u over 'veel stress en onaangename ervaringen'. (CGVS, p. 7) Tevens legt u een medisch document neer dat wijst op psychotherapeutische opvolging in België. Daarin staat te lezen dat het ontdekken van de illegale praktijken van uw werkgevers bij u een gevoel van onveiligheid zou hebben teweeggebracht. De reactie van uw werkgevers op uw ontslag zou dit nog verergerd hebben. Uit het attest kan verder niet worden afgeleid dat u niet in staat zou zijn om op een normale wijze een onderhoud te doen, wat ook geenszins uit uw onderhoud is gebleken. U gaf bij aanvang van het onderhoud overigens ook zelf aan dat u niet gehinderd werd door gezondheidsproblemen. (CGVS, p. 2.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent dit duidelijk aan te tonen, en dit om onderstaande redenen.

Er dienen vooreerst ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij de geloofwaardigheid van uw relaas. U geeft namelijk aan dat u vreest vermoord te zullen worden door Gio. (...) en Giv. (...), uw voormalige werkgevers bij F., omdat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevoelige informatie over de werkzaamheden van F. zou geopenbaard hebben. (CGVS, p. 15) De vraag rijst meteen hoe ze hier zouden kunnen achter komen. Meer algemeen meent u daarnaast dat het louter nemen van uw ontslag u tot doelwit gemaakt heeft. Omwille van haar illegale activiteiten ziet F. elke ex-werknemer – of zo beweert u toch - immers als een potentieel informatielek en derhalve als een risico voor het bedrijf. (CGVS, p. 14) In deze context haalt u het voorbeeld van G'.G. (...), een vriend van u, aan. Toen G'. (...) ontslag wilde nemen, werd hij met een wapen bedreigd. Hoewel u G'. (...) enerzijds als collega bestempeld, kan uit uw verklaringen worden opgemaakt dat u hiermee doelt op het feit dat hij in dienst was bij een gelijkaardig bedrijf als F. U heeft het immers over 'vrienden die in gelijkaardige bedrijven werken' alvorens u vermeldt hoe één onder hen met een wapen bedreigd werd. (CGVS, p. 16) Later wordt dan duidelijk dat het over G'.G. (...) gaat. (CGVS, p. 18) Dit alles enkel om duidelijk te maken dat F., het bedrijf waar uzelf tewerkgesteld was, geen rol heeft gespeeld in het incident van G'. (...).

Een ander voorbeeld dat u naar voren schuift, werd besproken in de reportage die u een maand voor uw vertrek te zien kreeg. Het betreft een jonge vrouw die in een gelijkaardig bedrijf als F. werkte en vermoedelijk door haar werkgevers werd vermoord. Ook hier gaat het dus niet over F. zelf. U stelt verder dat F. niet aan bod kwam in de reportage. (CGVS, p. 18) Tevens is er nooit een medewerker van F. vermoord. (CGVS, p. 19) Uit bovenstaande kan worden afgeleid dat er in wezen geen enkele reden is om aan te nemen dat er personen binnen F. bereid zouden zijn u tot doelwit te maken.

Aangaande uw eigen problemen is het de vraag over welke informatie u zou kunnen beschikken die van dermate gevoelige aard is dat ze uw voormalige werkgevers ertoe zou leiden u te (laten) vermoorden. Het dient evenwel in eerste instantie opgemerkt te worden dat uw verklaringen hieromtrent tegenstrijdig en vaag zijn. Initieel stelt u namelijk niet geweten te hebben waarmee het bedrijf in werkelijkheid bezig was. Na verloop van tijd werd het voor u echter erg moeilijk om ontslag te nemen omdat u ondertussen wel over veel informatie beschikte. Omwille van diezelfde reden werd u ook door uw leidinggevend gechanteerd en bedreigd. (CGVS, p. 11) Later in het onderhoud stelt u daarentegen nooit over veel informatie beschikt te hebben terwijl u nog in dienst was bij F. U had enkel wat 'kleine vermoedens'. Pas

na het bekijken van de voornoemde reportage begon u zich bewust te worden van wat zich zoal afspeelde binnen bedrijven als F. (CGVS, p. 13) U geeft verder in het onderhoud nogmaals toe over weinig concrete informatie te beschikken. Wanneer bevraagd wordt welke informatie u zou kunnen uitlekken, haalt u immers enkel aan vertrouwd te zijn met 'algemene informatie over hun werking' en te weten 'dat ze met illegale zaken bezig waren'. (CGVS, p. 19) Het is derhalve weinig aannemelijk dat uw voormalige werkgevers u om die reden tot doelwit gemaakt zouden hebben.

Zo blijkt overigens ook uit het simpele feit dat u na uw ontslag nog twee maanden thuis heeft kunnen verblijven zonder dat er zich enige problemen hebben voorgedaan. En dit terwijl uw werkgevers wel degelijk op de hoogte waren van uw adres; meer nog, zij hadden u eerder bedreigd dat u beter moest doen en met hen moest meewerken en zeiden dat ze over al uw info beschikten en goed wisten waar ze u moesten zoeken. (CGVS, p. 18/19) Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, brengt u aan dat net in die periode de werking van bedrijven als F. aan het licht kwam. Derhalve waren deze bedrijven te druk bezig met hun operaties naar het buitenland te verhuizen om de moeite te doen u te zoeken. Aangezien ze uw adres reeds kenden, en bijgevolg geen moeite hoefden te doen om u te zoeken, kan dit evenwel weinig overtuigen. Temeer omdat u – opnieuw - naar eigen zeggen over informatie beschikt die zou maken dat Gio. (...) en Giv. (...) u van het leven willen beroven. Toch bent u in die periode nooit benaderd geweest of hebben ze er nooit mee gedreigd u te zullen vermoorden. Verder dan een impliciete 'dreiging' waarbij u werd duidelijk gemaakt dat ze in het bezit waren van uw persoonlijke informatie is het nooit gekomen. (CGVS, p. 19) Met andere woorden heeft er nooit een incident plaatsgevonden, ook niet in de periode na uw ontslag. Meer nog, een maand na aankomst in België werd u door uw collega's dezelfde job die u voordien had opnieuw aangeboden. (CGVS, p. 14) Dit zou willen zeggen dat uw voormalige werkgevers bereid waren een persoon die onbetrouwbaar was gebleken wederom toegang te verschaffen tot de informatie waarover het bedrijf beschikte. Hieromtrent dient tevens opgemerkt worden dat u zelf geen enkele melding maakt van het vermoeden dat dit slechts een poging was om u in handen te krijgen. U heeft hen dan ook kunnen afwimpelen door eenvoudigweg duidelijk te maken dat u niet geïnteresseerd was en dat ze u niet meer hoefden te contacteren. Een dergelijke vergevingsgezinde, bijna achteloze, houding valt onmogelijk te rijmen met de wil u van het leven te beroven. Voorgaande doet bijgevolg besluiten dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat u enige bescherming nodig heeft.

Bovenstaande buiten beschouwing gelaten, is het verder zo dat - aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming - er van een verzoeker mag worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging heeft ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen. In dezen brengt u in eerste instantie aan niet geweten te hebben welke overheidsdienst te contacteren. Terzelfdertijd verklaart u zich nooit over de mogelijkheden hieromtrent geïnformeerd te hebben, alsook geen idee gehad te hebben van wat u op het internet zou kunnen opzoeken. (CGVS, p. 17) Een dergelijke houding kan evenwel geenszins overtuigen. Dit zou namelijk willen zeggen dat u er onmiddellijk voor opteert uw land van herkomst te verlaten zonder eerst op zoek te gaan naar mogelijke alternatieven. Ook het feit dat u aangeeft niet geweten te hebben hoe u dit op het internet zou kunnen opzoeken, lijkt weinig aannemelijk voor iemand die in het bezit is van een universitair diploma en werkervaring als 'webprogrammeur'.

Daarnaast geeft u aan niet in de mogelijkheid te hebben verkeerd een beroep te kunnen doen op bescherming vanwege de overheid. U stelt namelijk dat mensen uit uw bedrijf banden hadden met overheidsdiensten. Om die reden was het uitgesloten dat de overheid u zou helpen. (CGVS, p. 17) Wanneer deze banden en personen bevraagd worden, bent u evenwel niet in staat enige concrete informatie aan te brengen. Het enige dat u wel lijkt te weten, is dat één iemand van uw leidinggevendenden ook ambtenaar bij binnenlandse zaken was of is. (CGVS, p. 10) Voor het overige kan u enkel zeggen dat de leidinggevendenden binnen het bedrijf wel eens pochten met de hooggeplaatste contacten die ze hadden. Over de leidinggevendenden in kwestie kan u niets vertellen. Ook zag u op uw werk af en toe auto's verschijnen met het soort nummerplaat dat door medewerkers van binnenlandse zaken gebruikt werd. (CGVS, p. 10) Verder dan deze eerder indirecte waarnemingen gaan uw verklaringen niet. Wanneer vervolgens gevraagd wordt waarom u precies denkt dat deze onbekende leidinggevendenden op bescherming vanwege de overheid konden rekenen, verwijst u naar de voornoemde reportage waarin te zien zou zijn dat één van uw voormalige leidinggevendenden gearresteerd werd door de internationale politie. (CGVS, p. 13) Daarnaast maakte de reportage ook melding van het feit dat personen die banden hadden met de overheid na het vertrek van de internationale politie eenvoudigweg opnieuw werden vrijgelaten. (CGVS, p. 17) Wat later verklaart u echter dat F. in geen van de door u vermeldde reportages aan bod komt. (CGVS, p. 18) Met andere woorden kan die leidinggevende die dankzij zijn connecties binnen de overheid werd vrijgelaten onmogelijk iets met F. te maken hebben. Deze vaststelling ondermijnt derhalve

de geloofwaardigheid van één van de weinige concrete feiten die u naar voren schuift. Meer algemeen komt uit bovenstaande naar voren dat heel uw vermoeden omtrent de door u aangehaalde banden met de overheid enerzijds gestoeld is op eerder vage en onrechtstreekse waarnemingen van uwentwege en anderzijds op informatie afkomstig uit een reportage waarin F. de facto niet vermeld wordt. Dit maakt dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat u omwille hiervan niet op bescherming vanwege de overheid zou kunnen rekenen.

Daarnaast vermoedt u dat de regering zelf u zou willen arresteren. Enerzijds zou dit teruggaan op het feit dat men wou voorkomen dat u informatie zou uitlekken. Zoals reeds besproken, wordt u hier door het CGVS niet in gevolgd (zie supra). Dit in het achterhoofd houdende, is het weinig aannemelijk dat men iemand zou arresteren die over louter algemene informatie beschikt. Anderzijds vreest u door de Georgische regering tot voorbeeld gemaakt te worden. Men zou namelijk aan buitenlandse politiediensten willen tonen dat er wel degelijk arrestaties uitgevoerd worden. (CGVS, p. 19) Ook dit is echter weinig overtuigend. U verklaart namelijk dat deze actie waarbij internationale politiemachten binnen Georgië op zoek gingen naar medewerkers van bedrijven als F. vorige zomer werd aangevangen. U was toen zo'n drie maanden bij F. in dienst. (CGVS, p. 17) Aangezien u in totaal vijf à zes maanden voor F. gewerkt heeft en achteraf nog een tweetal maanden in Georgië op uw eigen adres woonachtig was, wil dat zeggen dat de voornoemde actie zo'n vier tot vijf maanden lang gaande was zonder dat u een enkele keer benaderd werd. Derhalve is er geen enkele indicatie die doet vermoeden dat u door uw overheid tot voorbeeld gemaakt zou worden.

Uit bovenstaande kan overigens ook worden afgeleid dat u niet eenduidig bent wat betreft het moment waarop de actie werd ingezet. Op 21/03/2022 verliet u Georgië. Twee maanden voordien nam u, na vijf of zes maanden tewerkstelling, ontslag bij F. Dit zou willen zeggen dat u ruw geschat ergens tussen 21 juli en 21 augustus 2021 in dienst moet zijn getreden. Echter stelt u dat de desbetreffende actie in de zomer begon en dat u toen ongeveer drie maanden aan het werk was. Het is duidelijk dat deze tijds aanduidingen niet met elkaar verzoenbaar zijn. Aangezien u deze actie zelf als het beginpunt van uw problemen aanduidt, doet dit afbreuk aan uw verklaringen hieromtrent. (CGVS, p. 17)

Voorts geeft u ook aan dat uw activiteiten bij M. - een non-profit organisatie die gericht was op het veilig gebruik van drugs – door de regering zouden kunnen gebruikt worden om u vals te beschuldigen van 'iets'. Ook hier bent u echter niet in staat om enige concrete duiding aan te brengen. U stelt immers enkel dat elke non-profit binnen Georgië beschouwd wordt als zijnde tegen de overheid gekant. (CGVS, p. 10) Een dermate vage uitspraak kan in eerste instantie al weinig overtuigen. Daar komt bij dat mandala specifiek gericht is op veilig druggebruik en voorts elke politieke dimensie ontbreekt. Derhalve kan aan deze bewering geen enkel geloof gehecht worden.

Tot slot dient aangestipt te worden dat uw vermoeden geen bescherming te kunnen genieten van de overheid geenszins in verband kan worden gebracht met uw seksuele oriëntatie. U brengt enerzijds wel aan dat de politie u niet zou kunnen helpen in het geval u zou worden aangevallen. (CGVS, p. 6) Maar anderzijds kan uit uw verklaringen duidelijk worden opgemaakt dat u in dit geval specifiek doelt op een aanval op uw persoon net omwille van uw geaardheid zelf. En hoewel u daarnaast ook stelt dat de overheid in Georgië niet bereid is hulp te bieden aan mensen met een andere seksuele oriëntatie, geeft u ook hier impliciet aan louter te verwijzen naar de algemene positie die de LGBT-gemeenschap binnen de Georgische samenleving bekleedt. Zo verklaart u onder andere dat uw land homofob is, dat de situatie niet veranderd is en dat 'die problemen altijd bestaan hebben'. (CGVS, p. 6) U brengt uw seksuele oriëntatie voorts op geen enkel moment in verband met het gebrek aan bescherming dat u vreest te zullen ervaren in de context van uw vermeende problemen met F. Zelfs indien dit wel het geval was geweest, had u overigens nog steeds moeten kunnen verklaren om welke reden u nooit getracht heeft u te beroepen op de hulp van een niet-gouvernementele instelling. Zoals reeds kort besproken, bent u ook wat dit betreft echter tekortgeschoten wanneer u toegaf zich niet geïnformeerd te hebben omtrent alternatieve vormen van bescherming. (CGVS, p. 17)

Meer algemeen blijkt uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's,

waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. Uit bovenstaande kan evenwel worden opgemaakt dat u hier niet in geslaagd bent.

Ter conclusie moet gewezen worden op het feit dat uw seksuele oriëntatie, en de problemen die u hierdoor gekend heeft, geen rechtstreekse aanleiding vormen voor uw vertrek uit Georgië in maart 2022. U geeft weliswaar aan dat u uw keuze om Georgië te verlaten gedeeltelijk teruggaat op uw geaardheid, maar uit uw verklaringen kan anderzijds duidelijk opgemaakt worden dat u uw vertrek in hoofdzaak in verband brengt met de problemen die u op uw werk zou ervaren hebben. (CGVS, p. 6) Niet alleen geeft u dit zelf ook aan (CGVS, p. 6), het blijkt ook uit het feit dat u stelt bij terugkeer vervolging vanwege Gio. (...) en Giv. (...) te vrezen. (CGVS, p. 15)

Voorts verklaart u dat u in Georgië niet openlijk uzelf kon zijn en dat er u, wat betreft uw carrière, kansen ontzegd werden. Tevens had u het gevoel dat uw collega's u trachtten te mijden. Ook op straat voelde u zich niet veilig, en een enkele keer werd u ook omwille van uw uiterlijk aangevallen. U kreeg een slag in het gezicht voordat de bewakingsdienst kon tussenkomen. (CGVS, p. 6) Er dient echter opgemerkt te worden dat deze feiten niet zwaarwichtig genoeg zijn om te kunnen spreken van vervolging. Uit uw verklaringen blijkt daarnaast dat u in Tbilisi wel degelijk in de mogelijkheid verkeerde een leven uit te bouwen. U had immers een appartement, een sociaal leven en een job. Er is derhalve geen reden om aan te nemen dat uw geaardheid u ertoe heeft aangezet uw land te ontvluchten.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart bevestigen immers louter uw identiteit, die in dezen niet ter discussie staat. Uw arbeidsovereenkomsten tonen op hun beurt slechts aan dat u voor voornoemde bedrijven gewerkt heeft. De cursussen die u voorlegt geven enkel een idee van de activiteiten van de bedrijven waar u voor werkte. De documenten in kwestie tonen evenwel op geen enkele wijze uw vrees voor uw voormalige werkgevers of de Georgische overheid aan.

Wat betreft het medisch attest uit België dat u voordraagt, dient te worden opgemerkt dat een psycholoog wel vaststellingen kan maken met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van vastgestelde problemen, doch niet bij machte is met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden te schetsen die aan de basis liggen van de gezondheidsproblemen, zodat dit medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de aangehaalde feiten uit uw asielaanvraag. Er zijn ook geen aanwijzingen in het attest dat een rechtstreeks verband kan doen vermoeden tussen uw beweerde medische problemen en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Zoals in deze beslissing reeds werd opgemerkt, blijkt uit het attest ook niet dat u verhinderd zou zijn geweest op een normale manier uw asielaanvraag te vertellen. Het attest kan dan ook niet worden gezien als een verschoning voor de diverse tegenstrijdigheden en andere tekortkomingen in uw verklaringen.

Aangaande de verscheidene reportages en artikels waar u een link van heeft doorgestuurd, dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat deze allen in het Georgisch zijn. Derhalve is de precieze inhoud ervan niet bekend. Dit doet evenwel geen enkele afbreuk aan deze beslissing. Aangezien u zelf expliciet vermeldt dat F. in geen van de reportages voorkomt, kunnen de reportages immers ook niet beschouwd worden als een bewijs van uw persoonlijke problematiek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene theoretische uiteenzetting omtrent de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en stelt dat in de mate waarin er contradicties en omissies in zijn verhaal te vinden zijn, deze niet van die aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van het relaas te besluiten.

Waar de verwerende partij twijfels heeft bij de geloofwaardigheid van verzoekers relaas, daar zij niet gelooft dat het leven van verzoeker in gevaar zou zijn omwille van de gevoelige informatie aangaande zijn voormalige werkgevers waarover hij beschikt, betoogt verzoeker dat het bijzonder moeilijk is voor hem om sluitend bewijs te brengen aangaande zijn vrees ten aanzien van zijn ex-werkgevers. Daarbij verwijst hij naar de gebeurtenis waarbij hij bedreigd werd met een wapen toen hij ontslag wilde nemen en stelt hij dat het algemeen geweten was dat, wanneer iemand ontslag wilde nemen, de werkgevers er alles aan zouden doen om dit tegen te houden omdat zij informatie over het bedrijf geheim wilden houden. Tevens betoogt verzoeker dat het irrelevant is welke gevoelige informatie hij bezit. Het feit dat hij gewerkt heeft bij zijn voormalige werkgevers was voldoende om te vermoeden dat hij over informatie zou kunnen beschikken die het bedrijf zou kunnen schaden. Hierbij citeert verzoeker zijn verklaringen, zoals uiteengezet tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal).

In verband met de nationale beschermingsmogelijkheden wordt in het verzoekschrift herhaald dat geen rekening werd gehouden met het feit dat het bedrijf waar verzoeker voor werkte beschermd werd door de overheid, waardoor hij niet in de mogelijkheid was om klacht in te dienen. Volgens verzoeker wordt er door de commissaris-generaal dan ook geen rekening gehouden met de situatie waarin hij zich bevond en zijn gevoel van hulpeloosheid.

Vervolgens legt verzoeker in het verzoekschrift de nadruk op zijn biseksuele geaardheid, welke niet ter discussie staat. Zijn geaardheid, zo stelt verzoeker, heeft ervoor gezorgd dat hij werd gediscrimineerd, dat hem kansen werden ontnomen, alsook stelt hij dat biseksuelen geregeld worden mishandeld. Hierdoor vormt zijn geaardheid een element dat hem bijzonder kwetsbaar maakt en dat mee in overweging moet worden genomen, zonder dat dit gelinkt hoeft te zijn aan de problemen die hij kende omwille van zijn werk. Tevens kan, luidens het verzoekschrift, uit het feit dat verzoeker een job had en een appartement kon huren, niet worden afgeleid dat hij veilig is van mishandeling of zou kunnen genieten van bescherming van de (al even homofobe) politie. Verzoeker is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal ten onrechte zeer licht is gegaan over de vrees en problemen omwille van zijn geaardheid en dat zij alles verkeerdelijk minimaliseert.

Door de manier waarop de verwerende partij redeneert en onderzoekt, worden op kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht geschonden. Hierbij verwijst verzoeker nogmaals naar de theoretische uiteenzetting van de inhoud van de materiële motiveringsplicht.

Ten slotte herhaalt verzoeker dat zijn relaas wel degelijk geloofwaardig is en dat de verwerende partij *“zeer snel en zeer onzorgvuldig”* tot de negatieve beslissing is gekomen.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdorde om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, subsidiair om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen stukken toe ter ondersteuning van het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 26 augustus 2022 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.3. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij bij terugkeer naar Georgië vreest te worden vermoord door zijn voormalige werkgevers. Tevens verklaart verzoeker niet openlijk zichzelf te kunnen zijn omwille van zijn biseksuele geaardheid.

De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissing omstandig wordt vastgesteld dat (i) verzoeker, aangaande zijn vrees vermoord te worden door zijn voormalige werkgevers, geen geloofwaardig relaas uiteenzet. Zo wordt vooreerst betoogd dat (a) verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij door zijn voormalige werkgevers als doelwit zou worden beschouwd, nu hij verwijst naar voorbeelden welke geen verband houden met het bedrijf van zijn voormalige werkgevers en (b) hij geen duidelijkheid kan scheppen over de informatie waarover hij zou beschikken, gelet op de tegenstrijdige en vage verklaringen die hij hieromtrent aflegt. Tevens (c) dienen er vraagtekens te worden geplaatst bij de vergevingsgezinde en bijna achteloze houding van verzoekers voormalige werkgevers aangezien verzoeker enerzijds na zijn ontslag nog twee maanden thuis in Georgië kon verblijven zonder dat er zich problemen hebben voorgedaan, terwijl zijn werkgevers op de hoogte waren van zijn adres, en verzoeker anderzijds na aankomst in België dezelfde job opnieuw kreeg aangeboden, wat onmogelijk te rijmen valt met de wil hem van het leven te beroven. Ook (d) maakt verzoeker het niet aannemelijk dat hij voor de door hem aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Georgië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Betreffende de geponeerde problemen verbonden aan de seksuele oriëntatie van verzoeker (ii) stelt de commissaris-generaal enerzijds dat deze geen rechtstreekse aanleiding vormen voor het vertrek uit Georgië en anderzijds dat deze niet zwaarwichtig genoeg zijn om te kunnen spreken van vervolging. De door verzoeker voorgelegde documenten (iii) kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoeker er niet in slaagt deze vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in de hoger weergegeven argumentatie hoofdzakelijk beperkt tot het herhalen van en het volharden in het vluchtrelaas en van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van vergoelijkungen en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de commissaris-generaal die duidelijk steun vinden in het administratief dossier, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

2.3.4. De Raad plaatst vooreerst, in navolging van de terechte vaststellingen van de commissaris-generaal, bedenkingen bij de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker. Deze bedenkingen hebben betrekking op de kern van verzoekers relaas waarbij hij verklaart dat omwille van gevoelige informatie, welke hij heeft geopenbaard tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, hij door zijn voormalige werkgevers zou worden gevisieerd. Hierbij stelt de commissaris-generaal zich de vraag op welke manier de voormalige werkgevers van verzoekers de verklaringen, tijdens het persoonlijk onderhoud gegeven, te weten zouden kunnen komen. In het verlengde van het voorgaande verklaart verzoeker dat zijn voormalige werkgevers meer in het algemeen eenieder die ontslag neemt als potentieel informatiek en derhalve als risico voor het bedrijf beschouwen. Om dit te staven verwijst verzoeker naar twee voorbeelden. Zo werd G'.G., een vriend van verzoeker welke bij een gelijkaardig bedrijf werkte, bedreigd met een wapen toen hij ontslag wilde nemen en verder wordt verwezen naar een reportage over

een jonge vrouw welke eveneens tewerkgesteld was in een gelijkaardig bedrijf en vermoedelijk door haar werkgever werd vermoord. De Raad stelt vast dat deze voorbeelden slechts betrekking hebben op "gelijkaardige" bedrijven, waardoor er geen enkel verband kan worden aangenomen met het bedrijf van de voormalige werkgevers van verzoeker. Bovendien werd door verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk verklaard dat nog nooit een medewerker van het bedrijf van zijn voormalige werkgevers werd vermoord (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 19). De Raad treedt het oordeel van de commissaris-generaal dan ook bij dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat er personen binnen F. bereid zouden zijn verzoeker tot doelwit te maken.

Tevens stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat de verklaringen van verzoeker, betreffende de informatie waarover hij zou kunnen beschikken en die van dermate gevoelige aard is dat ze zijn voormalige werkgevers ertoe zou leiden hem te (laten) vermoorden, tegenstrijdig en vaag zijn. Zo verklaarde verzoeker initieel niet te hebben geweten met welke activiteiten zijn voormalige werkgevers bezig waren en dat hij pas na verloop van tijd over veel informatie beschikte waardoor het moeilijk werd om ontslag te nemen en hetgeen tevens de reden zou zijn dat hij werd gechanteerd en bedreigd door zijn leidinggevenden (*ibid.*, p. 11). Naderhand verklaarde verzoeker nooit over veel informatie te hebben beschikt tijdens zijn tewerkstelling en dat hij enkel "*kleine vermoedens*" had. Het was pas na voormelde reportage dat hij zich bewust werd wat zich afspeelde binnen bedrijven zoals F. (*ibid.*, p. 13). Echter werd daaropvolgend door verzoeker nogmaals verklaard dat hij over weinig concrete informatie beschikt, meer bepaald zou het gaan over "*algemene informatie over hun werking*" en kennis over "*dat ze met illegale zaken bezig waren*" (*ibid.*, p. 19). Waar verzoeker de contradicties en omissies in zijn relaas poogt te verantwoorden door te verwijzen naar een theoretische uiteenzetting, op basis van rechtsleer en rechtspraak van de Raad van State, stelt de Raad dat door verzoeker geen verdere duiding wordt gegeven op welke contractdicties en omissies hij precies doelt. Evenmin werpt het op algemene wijze aanhalen van een theoretische uiteenzetting een ander licht op de motieven, opgenomen in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal stelt dan ook terecht dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker door zijn voormalige werkgevers omwille van zijn zeer vage bedrijfsgevoelige informatie als doelwit zou worden beschouwd.

In het verzoekschrift wordt door verzoeker nog opgeworpen dat het moeilijk is om sluitend bewijs te brengen aangaande zijn vrees ten aanzien van zijn voormalige werkgevers en dat het daarenboven irrelevant is welke gevoelige informatie hij bezit. Hij herhaalt dat het feit dat hij gewerkt heeft voor zijn voormalige werkgevers een voldoende vermoeden vormt om aan te nemen dat hij over gevoelige informatie beschikt die het bedrijf zou schaden, wat tijdens zijn persoonlijk onderhoud werd uiteengezet. Met dergelijk herhalend betoog brengt verzoeker evenwel geen overtuigende argumenten aan die een ander licht werpen op de pertinente en terechte bevindingen van de commissaris-generaal. De Raad stelt immers vast dat verzoeker in zijn verweer blijft steken in het herhalen van eerdere verklaringen, het op algemene wijze tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal en dat hij niet de minste poging onderneemt om de vaststellingen van de commissaris-generaal *in concreto* te weerleggen, dan wel te verklaren. Op deze manier weerlegt verzoeker op generlei wijze het pertinente motief dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat hij door zijn voormalige werkgevers als doelwit wordt beschouwd.

Daarnaast treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze opmerkt dat de houding van de voormalige werkgevers van verzoeker opmerkelijk is en dat er nooit een incident heeft plaatsgevonden, ook niet in de periode na zijn ontslag. Zo blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij na zijn ontslag zonder enig probleem nog twee maanden thuis in Georgië heeft verbleven, niettegenstaande zijn voormalige werkgevers op de hoogte waren van zijn adres (*ibid.*, p. 18 – 19) en dat hij een maand na aankomst in België dezelfde job kreeg aangeboden (*ibid.*, p. 14). Een dergelijke vergevingsgezinde, bijna achteloze, houding valt, zoals de commissaris-generaal terecht opwerpt, niet te rijmen met een wil verzoeker te vermoorden. In het verzoekschrift onderneemt verzoeker geen enkele poging om de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande, die steun vinden in de stukken van het administratief dossier, en die ertoe nopen te besluiten dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat verzoeker enige bescherming nodig heeft, te weerleggen.

2.3.5. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan het relaas van verzoeker, *quod non in casu*, herinnert de Raad eraan dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Uit de objectieve landeninformatie, meer bepaald de “COI Focus Georgië – Algemene situatie” van 24 februari 2022 (administratief dossier, map landeninformatie), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden, alsook tot de *Public Defender*. De overheid voorziet in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger, die daarnaast beroep kan doen op een breed scala aan ngo's. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er, zoals ook in de bestreden beslissing wordt aangehaald, de laatste jaren sprake is van een stagnatie of achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties, waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is (voornamelijk *high profile*-zaken). Verzoeker brengt geen objectieve informatie bij die aan het voorgaande afbreuk doet of waaruit moet blijken dat de gevolgtrekkingen uit de COI Focus van 24 februari 2022 aangaande de algemene situatie in Georgië niet langer juist zouden zijn.

De Raad wijst er verder op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

De Raad onderstreept bovendien dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Georgische overheden bevestiging vinden in het feit dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen, bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulementbeginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is bijgevolg aan verzoeker om aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij moet aantonen dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming. Verzoeker blijft hiertoe echter evenwel in gebreke.

Zo blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij geen enkele poging heeft ondernomen om de bescherming van zijn nationale autoriteiten in te roepen. Verzoeker verklaart niet te hebben geweten welke overheidsdienst te contacteren, zich nooit over de mogelijkheden hieromtrent geïnformeerd te hebben, alsook geen idee te hebben van wat hij op het internet zou kunnen opzoeken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 17). De commissaris-generaal motiveert terdege:

“Een dergelijke houding kan evenwel geenszins overtuigen. Dit zou namelijk willen zeggen dat u er onmiddellijk voor opteert uw land van herkomst te verlaten zonder eerst op zoek te gaan naar mogelijke alternatieven. Ook het feit dat u aangeeft niet geweten te hebben hoe u dit op het internet zou kunnen opzoeken, lijkt weinig aannemelijk voor iemand die in het bezit is van een universitair diploma en werkervaring als ‘webprogrammeur’.”

Verder verklaarde verzoeker dat zijn voormalige werkgevers banden hadden met overheidsdiensten waardoor hij geen klacht kon indienen, dat de regering zelf hem ook wilde arresteren wegens de geheime informatie waarover hij beschikt en dat hij wegens zijn activiteiten bij de non-profit organisatie M. door de regering zou kunnen worden beschuldigd van “iets” (*ibid.*, p. 17 – 18). De commissaris-generaal merkt hierover op goede gronden:

“Daarnaast geeft u aan niet in de mogelijkheid te hebben verkeerdt een beroep te kunnen doen op bescherming vanwege de overheid. U stelt namelijk dat mensen uit uw bedrijf banden hadden met overheidsdiensten. Om die reden was het uitgesloten dat de overheid u zou helpen. (CGVS, p. 17) Wanneer deze banden en personen bevraagd worden, bent u evenwel niet in staat enige concrete informatie aan te brengen. Het enige dat u wel lijkt te weten, is dat één iemand van uw leidinggevendenden ook ambtenaar bij binnenlandse zaken was of is. (CGVS, p. 10) Voor het overige kan u enkel zeggen dat de leidinggevendenden binnen het bedrijf wel eens pochten met de hooggeplaatste contacten die ze hadden. Over de leidinggevendenden in kwestie kan u niets vertellen. Ook zag u op uw werk af en toe auto's verschijnen met het soort nummerplaat dat door medewerkers van binnenlandse zaken gebruikt werd. (CGVS, p. 10) Verder dan deze eerder indirecte waarnemingen gaan uw verklaringen niet. Wanneer vervolgens gevraagd wordt waarom u precies denkt dat deze onbekende leidinggevendenden op bescherming vanwege de overheid konden rekenen, verwijst u naar de voornoemde reportage waarin te zien zou zijn dat één van uw voormalige leidinggevendenden gearresteerd werd door de internationale politie. (CGVS, p. 13) Daarnaast maakte de reportage ook melding van het feit dat personen die banden hadden met de overheid na het vertrek van de internationale politie eenvoudigweg opnieuw werden vrijgelaten. (CGVS, p. 17) Wat later verklaart u echter dat F. in geen van de door u vermeldde reportages aan bod komt. (CGVS, p. 18) Met andere woorden kan die leidinggevende die dankzij zijn connecties binnen de overheid werd vrijgelaten onmogelijk iets met F. te maken hebben. Deze vaststelling ondermijnt derhalve de geloofwaardigheid van één van de weinige concrete feiten die u naar voren schuift. Meer algemeen komt uit bovenstaande naar voren dat heel uw vermoeden omtrent de door u aangehaalde banden met de overheid enerzijds gestoeld is op eerder vage en onrechtstreekse waarnemingen van uwentwege en anderzijds op informatie afkomstig uit een reportage waarin F. de facto niet vermeld wordt. Dit maakt dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat u omwille hiervan niet op bescherming vanwege de overheid zou kunnen rekenen.

Daarnaast vermoedt u dat de regering zelf u zou willen arresteren. Enerzijds zou dit teruggaan op het feit dat men wou voorkomen dat u informatie zou uitlekken. Zoals reeds besproken, wordt u hier door het CGVS niet in gevolgd (zie supra). Dit in het achterhoofd houdende, is het weinig aannemelijk dat men iemand zou arresteren die over louter algemene informatie beschikt. Anderzijds vreest u door de Georgische regering tot voorbeeld gemaakt te worden. Men zou namelijk aan buitenlandse politiediensten willen tonen dat er wel degelijk arrestaties uitgevoerd worden. (CGVS, p. 19) Ook dit is echter weinig overtuigend. U verklaart namelijk dat deze actie waarbij internationale politiemachten binnen Georgië op zoek gingen naar medewerkers van bedrijven als F. vorige zomer werd aangevangen. U was toen zo'n drie maanden bij F. in dienst. (CGVS, p. 17) Aangezien u in totaal vijf à zes maanden voor F. gewerkt heeft en achteraf nog een tweetal maanden in Georgië op uw eigen adres woonachtig was, wil dat zeggen dat de voornoemde actie zo'n vier tot vijf maanden lang gaande was zonder dat u een enkele keer benaderd werd. Derhalve is er geen enkele indicatie die doet vermoeden dat u door uw overheid tot voorbeeld gemaakt zou worden.

Uit bovenstaande kan overigens ook worden afgeleid dat u niet eenduidig bent wat betreft het moment waarop de actie werd ingezet. Op 21/03/2022 verliet u Georgië. Twee maanden voordien nam u, na vijf of zes maanden tewerkstelling, ontslag bij F. Dit zou willen zeggen dat u ruw geschat ergens tussen 21 juli en 21 augustus 2021 in dienst moet zijn getreden. Echter stelt u dat de desbetreffende actie in de zomer begon en dat u toen ongeveer drie maanden aan het werk was. Het is duidelijk dat deze tijds aanduidingen niet met elkaar verzoenbaar zijn. Aangezien u deze actie zelf als het beginpunt van uw problemen aanduidt, doet dit afbreuk aan uw verklaringen hieromtrent. (CGVS, p. 17) Voorts geeft u ook aan dat uw activiteiten bij M. - een non-profit organisatie die gericht was op het veilig gebruik van drugs – door de regering zouden kunnen gebruikt worden om u vals te beschuldigen van ‘iets’. Ook hier bent u echter niet in staat om enige concrete duiding aan te brengen. U stelt immers enkel

dat elke non-profit binnen Georgië beschouwd wordt als zijnde tegen de overheid gekant. (CGVS, p. 10) Een dermate vage uitspraak kan in eerste instantie al weinig overtuigen. Daar komt bij dat mandala specifiek gericht is op veilig druggebruik en voorts elke politieke dimensie ontbreekt. Derhalve kan aan deze bewering geen enkel geloof gehecht worden.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motivering op ernstige wijze te weerleggen. Waar hij volhardt in zijn betoog dat het bedrijf waarvoor hij werkte beschermd wordt door de overheid, waardoor het voor hem niet mogelijk was een klacht in te dienen, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide en terechte wijze wordt gemotiveerd dat verzoeker er niet in slaagt hierover enige concrete informatie aan te brengen en er dus niet in slaagt zijn blote bewering te staven. De Raad stelt vast dat verzoeker blijft steken in een vaag betoog dat niet wordt gestaafd met concrete elementen.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing op pertinente wijze nog aangestipt dat verzoekers vermoeden, dat hij geen bescherming kan genieten van de overheid, geenszins in verband kan worden gebracht met zijn seksuele oriëntatie:

“Tot slot dient aangestipt te worden dat uw vermoeden geen bescherming te kunnen genieten van de overheid geenszins in verband kan worden gebracht met uw seksuele oriëntatie. U brengt enerzijds wel aan dat de politie u niet zou kunnen helpen in het geval u zou worden aangevallen. (CGVS, p. 6) Maar anderzijds kan uit uw verklaringen duidelijk worden opgemaakt dat u in dit geval specifiek doelt op een aanval op uw persoon net omwille van uw geaardheid zelf. En hoewel u daarnaast ook stelt dat de overheid in Georgië niet bereid is hulp te bieden aan mensen met een andere seksuele oriëntatie, geeft u ook hier impliciet aan louter te verwijzen naar de algemene positie die de LGBT-gemeenschap binnen de Georgische samenleving bekleedt. Zo verklaart u onder andere dat uw land homofob is, dat de situatie niet veranderd is en dat ‘die problemen altijd bestaan hebben’. (CGVS, p. 6) U brengt uw seksuele oriëntatie voorts op geen enkel moment in verband met het gebrek aan bescherming dat u vreest te zullen ervaren in de context van uw vermeende problemen met F. Zelfs indien dit wel het geval was geweest, had u overigens nog steeds moeten kunnen verklaren om welke reden u nooit getracht heeft u te beroepen op de hulp van een niet-gouvernementele instelling. Zoals reeds kort besproken, bent u ook wat dit betreft echter tekortgeschoten wanneer u toegaf zich niet geïnformeerd te hebben omtrent alternatieve vormen van bescherming. (CGVS, p. 17)”

Door heden in het verzoekschrift te stellen dat zijn geaardheid hem bijzonder kwetsbaar maakt, beperkt verzoeker zich tot een *a posteriori* betoog dat evenwel volledig strijdt met bovenvermelde bevinding dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud zijn geaardheid op geen enkel moment in verband bracht met een gebrek aan bescherming omwille van zijn problemen met zijn voormalige werkgevers.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat hij in zijn specifiek geval in de onmogelijkheid was bescherming te zoeken bij de Georgische autoriteiten. Gezien uit voormelde landeninformatie blijkt dat de autoriteiten in Georgië redelijke maatregelen nemen, in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, tot voorkoming van vervolging en het lijden van ernstige schade en aldus in het algemeen de nodige bescherming bieden, kan op basis van deze informatie worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zich kan beroepen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten en kan, dit in tegenstelling met wat hij laat uitschijnen, geenszins worden afgeleid dat hij daarbij verstoken zou blijven van bescherming.

2.3.6. Tot slot wordt door de commissaris-generaal op goede gronden vastgesteld dat de seksuele oriëntatie van verzoeker, en de problemen die hij hierdoor gekend heeft, niet de rechtstreekse aanleiding vormden voor zijn vertrek uit Georgië. Immers, uit zijn verklaringen komt genoegzaam naar voren dat zijn vertrek in hoofdzaak ingegeven is door de problemen op zijn werk en slechts gedeeltelijk teruggaat op zijn geaardheid (*ibid.*, p. 6).

Waar verzoeker aanhaalt niet zichzelf te kunnen zijn wat betreft zijn carrière, dat hem kansen werden ontzegd en dat hij een gevoel van onveiligheid op straat kende, stelt de commissaris-generaal op goede gronden dat deze feiten enerzijds niet zwaarwichtig genoeg zijn en dat verzoeker anderzijds wel degelijk in de mogelijkheid verkeerde een sociaal en professioneel leven in Georgië uit te bouwen. Door louter te herhalen dat hij werd gediscrimineerd en dat hem kansen werden ontzegd, zonder dit *in concreto* verder te duiden, slaagt verzoeker er niet in hierover anders te doen denken. Verzoeker stelt verder dat het feit dat hij een job had en een appartement kon huren niet betekent dat hij veilig was van mishandelingen of bescherming kon genieten van politie, doch hij weerlegt hiermee de bevinding niet dat zijn geaardheid

niet de reden was dat hij zijn land ontvluchtte en evenmin brengt hij hiermee ernstige indicaties aan dat hij omwille van zijn seksuele geaardheid zal worden gevisieerd bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

Waar verzoeker nog stelt dat de verwerende partij te licht is gegaan over de problemen verbonden aan zijn geaardheid doordat hij "*alles verkeerdelijk minimaliseert*", stelt de Raad vast dat verzoeker blijft steken in het louter tegenspreken van de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, zonder deze ook maar op enig moment *in concreto* met feiten en gegevens die specifiek op hem van toepassing zijn te ontkrachten. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.3.7. De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map "*documenten*" in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan de conclusies van de commissaris-generaal.

2.3.8. Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers asielmotieven, waaronder de vaststelling dat hij in het kader van zijn beweerdde problemen in zijn eigen land beschikt over de nodige beschermingsmogelijkheden en mogelijkheden tot genoegdoening, beroept verzoeker zich te dezen tot slot niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Gelet op hetgeen voorafgaat kan niet aangenomen worden dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.10. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoeker niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij "*zeer snel*" en "*zeer onzorgvuldig*" tot de bestreden beslissing is gekomen, wordt dan ook geenszins aannemelijk gemaakt.

2.3.12. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.13. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.14. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van onderhavig verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.15. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS